

Land, er at søge vor Handelsbalance forbedret og derigennem en Højnelse af den danske Krones Værdi paa Verdensmarkedet. En væsentlig Faktor i den Henseende vil Udførselen af vore Landbrugsprodukter være, enten i Form af Raaprodukter som Korn, Frø og Kartoffler eller i Form af forædlede Produkter, Smør, Flæsk eller Æg. Til en Tid kan den ene Form være den mest lønnende, og til en anden Tid kan den anden være det. Før Krigen var det saa godt som udelukkende forædlede Produkter, der udførtes, da det betalte sig bedst at producere disse. Nu er det særlig for det lille Landbrug og for den lettere Jord mest lønnende at dyrke Kartoffler. Det danske Landbrug har altid, bistaaet af en dygtig Handelsstand, været fintmærkende overfor Verdensmarkedets Konjunktursvingninger og har benyttet de Driftsformer, der har været mest lønnende og bragt de fleste Penge til Landet, og jeg tror, der er endnu en Sandhed skjult i det gamle Ord, der siger, at naar Bonden har Penge, saa har alle Penge. Jeg tror, det er det bedste for vort Land, at Landbruget faar de snærende Baand fjernet og bliver stillet mere frit, thi derigennem, og jeg kunde fristes til at sige: alene derigennem, kan der skabes Betingelser for Højnelse af vor Valuta. Ligesom det danske Landbrug igennem 80ernes og 90 ernes daarlige Aar ikke kom til Staten med Bøn om Beskyttelse, men slog ind paa andre Driftsformer, gik over fra Kornsalg til en udvidet Produktion af Smør og Flæsk, hvorom de mange Andelsmejerier og Slagterier rundt omkring i Landet bærer Vidne, saaledes bør heller ikke Staten vedblivende nu, da Forbindelsen er blevet aabnet ud til de andre Lande, lægge Særskatter paa det danske Landbrug eller hemme det i Udviklingen. Der er intet i Vejen for, at begge disse Driftsformer, baade Kornsalg og Produktion af forædlede Produkter, kan følges ad. Man behøver ikke at forcere den ene paa den andens Bekostning, men kan, naar Konjunkturerne svinger, atter gaa over til en mere forceret Produktion af forædlede Produkter.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Kornordningen ligesom Sukkerordningen skulde hvile i sig selv; med andre Ord, Landbruget skal bære Omkostningerne ikke alene ved Brødprisernes Nedsættelse, men ogsaa ved de store Administrationsudgifter. Men disse to Ting, Sukkerordningen og Kornordningen, kan dog ikke saadan ligefrem sidestilles. Sukkerordningen er en Forhaandsbeskatning af Roedyrkerne, men man kan paa en Maade sige, at det er en frivillig Beskat-

ning, idet den bundet i en Overenskomst, som er oprettet mellem Roedyrkerne og Staten. Denne Overenskomst, denne Særbeskatning, har dog i Fjor givet Roedyrkerne en Mindreindtægt pr. Centner Roer af 2 Kr. mindre, end Roedyrkerne har faaet i vort Naboland Sverige. Derimod er Kornordningen en Tvangs-Forhaandsbeskatning af det danske Landbrug, og jeg kan ikke indse, at en saadan vedblivende er nødvendig, efter at Vandene atter er blevet aabnet, og man har faaet fri Fart ud til den store Verden igen; nu er der jo ikke Fare for, at de Ladninger, der er under Vejs hjem til vort lille Land, skal blive torpederet af de tyske Undervandsbaade. Men retfærdig kan man ikke kalde den Forhaandsbeskatning. Vel har den været gennem flere Aar, men en Uret bliver ikke til Ret, selv om den bliver gentaget nok saa ofte.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte endvidere, at hvis vi ikke fik en Kornlov, saa vilde Danmark være daarligere stillet end noget andet Land i Europa. Denne Udtalelse forstaaer jeg ikke; for Danmark har dog i det mindste den Fordel fremfor alle andre Lande i Europa, at det har tilstrækkeligt Brødkorn indenfor sine Grænser. Der er jo ingen af os, der vil kræve fri Udførsel af Brødkorn. Jeg synes, det maa være tilstrækkeligt, naar det danske Landbrug gaar ind paa at aflevere det til Befolkningens Forsyning nødvendige Brødkorn til en Pris, som staar i Forhold til de Foderemner, som man skal bruge i sin Bedrift. Jeg synes, Majsprisen her er en daarlig Værdimaaler. Der er ikke kommet saa lidt Majs her til Landet, men jeg ved ogsaa, at Landbrugerne ikke ønsker at bruge den, fordi den er af mindre god Kvalitet. De fleste Landboere ønsker at beholde deres gode Byg, selv om de kan købe Majs, jeg kan gerne sige 10 Kr. billigere end dette, og maaske ønsker man en større Prisforskel.

Den eneste Aarsag til, at dette Apparat, Kornordningen, skal bibeholdes — ja, jeg kunde for Resten bruge det Udtryk, som Venstres Ordfører, Hr. Hedegaard, benyttede: at vi skal have hele Komediens om igen — er den, at Brødprisen skal holdes nede paa det Niveau, den er paa nu, at den ikke maa stige for Forbrugerne. Ethvert sundttænkende Menneske vil vistnok indrømme mig, at Brødprisen ikke spiller nogen væsentlig Rolle paa Budgettet. Brødprisen er saa langt nede, at der egentlig regnes for lidt med det daglige Brød, Rugbrødet, her i Landet. Den højtærede Justitsminister er ganske vist ikke til Stede, men jeg vilde i